

Gvillelmi Postelli De Repvblica

Postel, Guillaume

Lvgdvni Batavorvm, 1635

Cap. XV. De custodibus, quos Græci ανπ[γρ]αφεις vocant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65533](#)

132 DE REPUBLICA
custodes? Ad te æquissime Can-
cellarie tanquam iuris asylum ni-
si recurrent miseri , actum de re
illorum est. Logistas, & voca-
bulo suo noverant Latini, reique
publicæ curatores appellabant.
L. curator. C. de modo multar.
Curator Reipub. (inquit Impe-
rator) qui Græco vocabulo lo-
gista nuncupatur, multandi ius
non habet.

C A P . X V .

*De custodibus, quos Græc⁹
ἀντιγραφαῖς vocant.*

Quos Graii ἀντιγραφαῖς di-
xere, Latini custodes , aut
Græca voce , antigrapharios ap-
pellarunt. Aderanti observa-
tores his de quibus proximo ca-
pite egi , rationesque omnes in
diario scribebant: quod nostri fa-
cere non solent in omni admini-
stratio-

stratione publica , pecuniarum
præcipue. Æschines οὐ μνη-
μοφόνος. πειθώ μηνυεῖ ἀθλωτον
&c. Primum quidem ὁ Athe-
nienses , suffragiis eligebatur an-
tigrapharius urbi, qui in singulis
Prytaniis proventuum rationes
populo recitaret. Ulpianus Tir.
de adimi. tut. L. Si plures. Dati
sunt , inquit , quasi observatores
actus eius, & custodes. Suidas ait
ἢ γραμματία καὶ ἀνηγραφία ead-
em significatione esse , fortasse
iam degenerem linguam suo se-
culo secutus. vocant enim vulga-
ri voce ἡγραμματον, scribam,
& antigraphum Græci omnes.
subiungit autem , primum acta
senatus recitare solitum, alterum
transcribere. Statim vero sui im-
memor, palinodiam cantat. sed in
melius meo iudicio mutata sen-
tentia. Alterum enim ait fuisse
in senatu , alterum in publica ad-
ministratione observanda : quod

I 3 & ra.

134 DE REPUBLICA
& rationi , & hodierno rerum
usui apud nos est consentaneum.
In curiis enim omnibus est scri-
ba qui calamo celerrime à iudici-
bus prolata excipit, quem ^{scrib}
~~partia~~ nominare possumus. Al-
ter est qui singulis accepti , &
impensi publici rationibus adest
custos, aut antigraphus. Verum
& de scribis dicere ex occasione
operæ præcium videtur. ^{scrib}
~~erat~~ erant scribæ tres numero, ait
Suidas , quos Romani à secretis
dicunt, qui acta senatus sanctio-
ra, transcribebant, servabantque.
Cæteri tamen Græci volunt à
singulis tribubus singulos fuisse:
quod vero similius est. Nam
qui fieri potuisset ut tam ingens
Reipublicæ moles , populusque
seditioni natus, tantum tres scri-
bas haberet, quum tot essent iu-
dicia, iudicumque ordines, qui-
bus ipsis necessario aderant sin-
guli? Æschines ^Æκτηνοφ. etiam
addit

addit scribas solitos illorum nomina excipere, & servare, qui administratæ Reipub. essent rationem reddituri: & quoad reddidissent, in publicis diariis conservare. qua in re fere illis convenient cum nostris. Nulla Respub. mihi videtur illis carere potuisse. itaque nullam comparationem addere vixum est.

C A P. X V I.

De quæstoribus illis quos Græci demarchos vocant.

Quos Græci δημάρχοις nominant, an recte quæstores vocare debeam, an ex vi verbi tribunos pl. quum apud nostale exactorum genus inusitatum sit, nescio. Videbitur ex officio vis nominis, & propria appellatio. Scribunt multi fuisse decem numero veluti tribunos pl.

I 4 aug